

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobkyně: **Z.U.**

zastoupená advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem
sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4

proti

žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 760 01 Zlín

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 16.3.2015 č.j. KUZZ-24813/2014, ve věci
správního deliktu provozovatele vozidla

takto:

I. V řízení se pokračuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žaloba se **zamítá**.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Vsetín (dále jen „správní orgán“) ze dne 17. 3. 2014, č. j. MUVS 6067/2013/OSA/Lo/15, kterým byla žalobkyni uložena pokuta za spáchání správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále „zákon o silničním provozu“ nebo „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), a to v souvislosti s porušením § 10 odst. 3 tohoto zákona.
2. Žalobkyně namítla, že rozhodnutí o pokutě je nezákonné pro překážku věci rozhodnuté, neboť usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci dříve než rozhodnutí o vině.
3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že žalobkyně spojuje v jedno dva samostatné úkony správního orgánu a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Usnesením č. j. 22 A 33/2015-20 ze dne 28. 4. 2016 bylo řízení přerušeno do skončení řízení vedeného u Ústavního soudu pod sp. zn. Pl. ÚS 15/16, tedy řízení o návrhu na zrušení ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu. Uvedené řízení bylo skončeno nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/16 ze dne 16. 5. 2018, kterým byl návrh zamítnut. Odpadl tak důvod, pro který bylo řízení přerušeno, a proto podle § 48 odst. 6 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) bylo výrokem I. vysloveno, že se v řízení pokračuje.
5. Krajský soud poté přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s ust. § 51 s.ř.s., neboť účastníci s takovým postupem souhlasili.
6. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že správní orgán vydal 11. 12. 2013 příkaz, podle něhož se žalobkyně dopustila jiného správního deliktu, kdy jako provozovatelka motorového vozidla FORD FOCUS, RZ X nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o provozu na pozemních komunikacích, neboť hlídkou Městské policie Vsetín bylo zjištěno dne 19. 7. 2013 v 15:45 hodin ve Vsetíně na ulici Mostecká před vchodem do budovy České pošty, stál blíže nezjištěný řidič s Vámi provozovaným vozidlem FORD FOCUS, RZ X, ačkoli je zde umístěna dopravní značka č. B 1 „Zákaz vjezdu všech vozidel“ s dodatkovou tabulkou E 12 „Mimo dopravní obsluhu“ a dále v protisměru, ačkoliv řidič smí zastavit a stát jen vpravo ve směru jízdy co nejbližší k okraji pozemní komunikace. Blíže nezjištěný řidič tímto jednáním porušil ustanovení § 4 písm. c), § 25 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupků podle

Shodu s prvopisem potvrzuje

ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Tím žalobkyně jako provozovatelka vozidla porušila ustanovení § 10 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích. Takto bylo dále vedeno správní řízení po podání odporu (předvolání k ústnímu jednání, protokol o ústním jednání) a poté dne 17. 3. 2014 vydal správní orgán dvě samostatná rozhodnutí. Pod sp. zn. MUVS 6067/2013/OSA/Lo/15 to bylo rozhodnutí o správním deliktu, jehož se žalobkyně dopustila tím, že jako provozovatelka motorového vozidla FORD FOCUS, RZ X nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o provozu na pozemních komunikacích, neboť hlídkou Městské policie Vsetín bylo zjištěno dne 19. 7. 2013 v 15:45 hodin ve Vsetíně na ulici Mostecká před vchodem do budovy České pošty, stál blíže nezjištěný řidič s vozidlem FORD FOCUS, RZ X, v protisměru, ačkoliv řidič smí zastavit a stát jen vpravo ve směru jízdy co nejbližší k okraji pozemní komunikace. Blíže nezjištěný řidič tímto jednáním porušil ustanovení § 25 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Tím žalobkyně jako provozovatelka vozidla porušila ustanovení § 10 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích. Pod sp. zn. MUVS 6067/2013/OSA/Lo/16 vydal správní orgán usnesení o zastavení řízení ve věci podezření ze spáchání jiného správního deliktu podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, ke kterému mělo dojít tím, že jako provozovatelka motorového vozidla FORD FOCUS, RZ X nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o provozu na pozemních komunikacích, neboť hlídkou Městské policie Vsetín bylo zjištěno dne 19. 7. 2013 v 15:45 hodin ve Vsetíně na ulici Mostecká před vchodem do budovy České pošty, stál blíže nezjištěný řidič s Vámi provozovaným vozidlem FORD FOCUS, RZ X, ačkoli je zde umístěna dopravní značka č. B 1 „Zákaz vjezdu všech vozidel“ s dodatkovou tabulkou E 12 „Mimo dopravní obsluhu“, ačkoliv řidič musí uposlechnout dopravní značení. Blíže nezjištěný řidič tímto jednáním porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Tím žalobkyně jako provozovatelka vozidla měla porušit ustanovení § 10 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích. Žalobkyně podala odvolání proti rozhodnutí o spáchání správního deliktu a uložení pokuty, o odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, v němž mj. uvedl, že řízení o správním deliktu podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu vedené pro porušení povinnosti § 4 písm. c) zákona o silničním provozu bylo zastaveno.

7. Jedinou otázkou, kterou soud v této věci řešil, bylo to, co vlastně tvoří správní delikt podle § 125f zákona o silničním provozu. Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 10. 2017 č.j. 4 As 165/2016-46 k tomu uvedl, že jsou to *všechna ustanovení, byť obsažená v různých právních předpisech, která tvoří v souhrnu právní normu odpovídající skutkové podstatě správního deliktu* (bod 34 citovaného rozhodnutí). Jedná se o správní delikt s blanketní dispozicí (§ 10 odst. 3, § 125f zákona o silničním provozu) s navazujícími ustanoveními, konkretizujícími přestupek, jehož se dopustil nezjištěný řidič. Proto je třeba, aby ve výrokové části rozhodnutí správního orgánu byla uvedena všechna ustanovení, byť obsažená v různých právních předpisech. Tento závěr je zcela logický, když správní delikt podle § 125f zákona o silničním provozu je deliktem subsidiárním – až v případě, že není možné s určitostí zjistit řidiče vozidla, který spáchal předmětný přestupek, činí zákon odpovědným provozovatele vozidla za to, že svěřil řízení

vozidla jinému a nezajistil, aby byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích (srov. např. rozsudek NSS ze dne 26. 11. 2014 č.j. 1 As 131/2014-45, bod 22). Jinými slovy, pokud by byl řidič zjištěn, bylo by s ním vedeno řízení o – konkrétním – přestupku.

8. V nyní projednávané věci bylo tedy nejprve vedeno řízení o 2 správních deliktech, zjednodušeně řečeno jednak o správním deliktu, jehož jádrem je porušení povinnosti řidiče respektovat dopravní značku zákazu vjezdu (§ 4 písm. c/ zákona o silničním provozu), a jednak o správním deliktu, jehož jádrem je porušení povinnosti řidiče zastavit a stát jen vpravo ve směru jízdy co nejbližší k okraji pozemní komunikace (§ 25 odst.1 písm. a/ zákona o silničním provozu). Správní orgán nakonec řízení o prvním z těchto správních deliktů zastavil, a pokud jde o druhý správní delikt, o něm rozhodl věcně a uložil pokutu. Soud proto nesdílí žalobkynin názor, že by rozhodnutí o pokutě bylo nezákonné pro překážku věci rozhodnuté, když usnesením ze dne 17. 3. 2014 sp. zn. MUVS 6067/2013/OSA/Lo/16 bylo zastaveno řízení o jiném správním deliktu než byl delikt, za nějž byla žalobkyni uložena pokuta.
9. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
10. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nad běžnou úřední činnost nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 19. července 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu